

„ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA PENALA
Dosar nr. 4754/97/2016

DECIZIA PENALĂ Nr. 20/A/2017
Ședința publică de la 09 Februarie 2017
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba Iulia a fost reprezentat de procuror

Pe rol pronunțarea asupra contestației la executare formulată de petentul Dan Daniel împotriva sentinței penale nr. 154/16.11.2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosar nr. 4754/97/2016.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26 ianuarie 2017, care fac parte din prezenta hotărâre.

CURTEA DE APEL
Asupra prezentei contestații

I. Prin încheierea penală nr.154/16.11.2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.4754/97/2016 s-a respins ca nefondată contestația la executare formulată de petentul condamnat Dan Daniel, dom. în (...).

În temeiul art.275 al.2 C.pr.pen. a fost obligat petentul la plata sumei de 50 lei, cheltuielile judiciare către stat.

(.....):

Prin contestația la executare înregistrată pe rolul instanței sub nr.4754/97/14.10.2016, *petentul condamnat Dan Daniel a solicitat să se dispună încetarea de drept a executării pedepsei principale, complementare și accesorii de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercitării drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prev. de art.66 al.1 lit.a) și b), al.2 C.pen., aplicate pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea 78/2000 raportat la art.297 al.1 C.pen., prin sentința penală nr.133/21.10.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.3230/97/2015, definitivă prin decizia penală nr.338/A/2016 a Curții de Apel Alba Iulia.*

În drept, petentul a invocat dispozițiile art.598 al.1 lit.d) C.pr.pen., și pe cele ale art.4 și 6 C.pen., precum și decizia nr.405/15.06.2016 a Curții Constituționale, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art.297 al.1 C.pen., constatându-se că acestea sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

(.....):

II. Împotriva acestei încheieri a formulat contestație în termen legal condamnatul Dan Daniel, solicitând admiterea acesteia, desființarea hotărârii și admiterea contestației formulate.

(.....):

III. Deliberând asupra contestației formulate, Curtea de Apel Alba Iulia constată că este fondată, motiv pentru care o va admite, însă va reține un alt temei juridic decât cel indicat de petent în cuprinsul cererii adresate Tribunalului Hunedoara.

Conform *art.3 C.pen.* (Activitatea legii penale) legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare.

Conform *art.4 C.proc.pen.* (Aplicarea legii penale de dezincriminare): „Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Potrivit *art.3 din Legea nr.187/2012* pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal „Dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii”.

Conform *art.595 alin.1 C.proc.pen.* (Intervenirea unei legi penale noi): „Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori o lege care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 4 și 6 din Codul penal”.

Conform *art.297 alin.1 C.pen.* infracțiunea de abuz în serviciu constă în „Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice”.

Conform *art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000* pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Conform *art.5 din Legea nr.187/2012* „Atunci când o normă penală face trimitere la o altă normă determinată, de la care împrumută unul sau mai multe elemente, modificarea normei completatoare atrage și modificarea normei incomplete”.

Prin ***Decizia nr.405/2016 pronunțată de Curtea Constituțională*** la data de 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial la data de 08.07.2016 (deci ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare a contestatorului) a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii".

În considerentele deciziei menționate se arată următoarele:

60. (...), Curtea statuează că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

61. (...) Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice.

65. În concluzie, în materie penală, principiul legalității incriminării, "nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege", impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale. Pentru aceste argumente, Curtea constată că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție prin faptul că permit configurarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin activitatea altor organe, altele decât Parlament - prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție -, sau Guvern - prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii".

Având în vedere conținutul infracțiunii prevăzute de art.297 alin.1 C.pen., Curtea de Apel Alba Iulia constată că, urmare a deciziei de neconstituționalitate menționate, practic, a intervenit o modificare a elementelor constitutive ale acestei infracțiuni, sub aspectul laturii obiective, fiind limitat domeniul de aplicare al acestei infracțiuni prin excluderea tuturor cazurilor în care norma a cărei încălcare este imputată subiectului activ al infracțiunii nu este o lege, o ordonanță sau o ordonanță de urgență.

Având în vedere această modificare a elementului material al infracțiunii prevăzute de art.297 alin.1 C.proc.pen., a avut loc, în baza art.5 din Legea nr.1.87/2012, o modificare identică a conținutului infracțiunii prevăzute de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000.

Prin urmare, nu se poate considera (așa cum a apreciat prima instanță) că decizia nr.405/2016 este doar o decizie de interpretare, instanța constituțională admițând prin decizia menționată o excepție de neconstituționalitate. Mai mult, din analizat prevederilor Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale rezultă că singurele decizii pe care aceasta le poate pronunța în cazul invocării unor excepții de neconstituționalitate sunt de admitere sau de respingere a excepțiilor și nu de interpretare.

De asemenea, ținând seama de formulările imperative din cuprinsul deciziei nr.405/2016 și de enumerarea limitativă a actelor normative a căror încălcare poate duce la comiterea infracțiunii prevăzute de art.297 alin.1 C.pen., Curtea de Apel Alba Iulia constată că nu pot fi reținute considerentele încheierii pronunțată de Tribunalul Hunedoara în sensul că „dispozițiile art.52 al.4 și 5 și art.58 al.2 lit.a) din HG nr.611/2008, reținute ca fiind încălcate de inculpat, reprezintă normele legislației secundare, care detaliază și transpun în executare normele legislației primare, adică pe cele ale art.57 al.3 și 58 al.2 lit.a) din Legea nr.188/1999, reținute și acestea ca fiind încălcate de inculpat”.

În acest sens, reamintim că în Decizia nr. 847/2008, Curtea Constituțională a reținut că “decizia de constatare a neconstituționalității face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor“, iar prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, s-a reținut că “puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta“.

În același sens, prin Decizia nr. 1415/2009, Curtea Constituțională a mai statuat că “atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept. În consecință, atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează, în aplicarea legii criticate, să respecte cele stabilite de Curtea Constituțională în considerentele și dispozitivul prezentei decizii“.

Revenind la prezenta cauză, Curtea de Apel Alba Iulia, având în vedere că prin pronunțarea Deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale a intervenit o dezincriminare parțială a infracțiunii de abuz în serviciu, constată că temeiul corect al cererii formulate de contestator este cel prevăzut de art.595 alin.1 C.proc.pen., iar nu cel indicat în cuprinsul contestației la executare, și anume art.598 alin.1 lit.d C.proc.pen. Potrivit acestui din urmă text legal contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

Având în vedere textele legale menționate mai sus, ***se impune a se verifica dacă în situația contestatorului, condamnat prin sentința penală nr.133/21.10.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/5.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia pentru infracțiunea prevăzută de art.297 alin.1 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000, a intervenit cazul prevăzut de art.595 alin.1 C.proc.pen., respectiv dacă a avut loc dezincriminarea faptei pentru care a fost condamnat.***

O precizare ce se impune a fi făcută în prealabil este aceea că în procedura prevăzută de art.595 alin.1 C.proc.pen. intervenirea sau nu a dezincriminării se verifică exclusiv prin raportare la conținutul concret al infracțiunii astfel cum a fost reținut în considerentele hotărârii de condamnare, fără a fi permisă o extindere a temeiurilor de drept indicate în mod expres de instanțele care au judecat fondul cauzei (în primă instanță și în apel).

Curtea de Apel Alba Iulia constată că prin sentința penală menționată (filele 12-13), atunci când s-a stabilit încadrarea juridică a faptei comise de contestatorul din prezenta cauză, Dan Daniel, s-a arătat că acesta, împreună cu inculpatele Gîrjob Dana Elena și Ștefan Mihaela Dorina în calitate de membri al comisiei de concurs privind ocuparea funcției de director general al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Hunedoara, organizat în data de 17.07.2014 de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, nu și-au îndeplinit atribuțiile impuse de această calitate, în sensul întocmirii unor propuneri de subiecte pentru concursul menționat, inculpatul Dan Daniel solicitându-i candidatei Georgescu Monica să procedeze la întocmirea propunerilor de subiecte și a variantelor de concurs, iar inculpații Gîrjob Dana Elena și Ștefan Mihaela Dorina acceptând acest lucru, ***încălcând astfel dispozițiile art. 52 din H.G.611/2008***, ceea ce a condus la fraudarea concursului desfășurat la data de 17.07.2014, aducându-se atingere interesului legitim al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind organizarea concursurilor de promovare în funcția publică conform principiilor prevăzute de art. 57 alin.3 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, obținându-se în acest fel un folos necuvenit pentru inculpata Georgescu Monica, respectiv ocuparea, în mod definitiv, a funcției de director general al D.G.A.S.P.C. Hunedoara.

Curtea constată că, potrivit art.52 din H.G. nr.611/2008 pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici:

Art. 52 - (1) Subiectele pentru proba scrisă se stabilesc pe baza bibliografiei și a tematicii de concurs, astfel încât să reflecte capacitatea de analiză și sinteză a candidaților, în concordanță cu nivelul și specificul funcțiilor publice pentru care se organizează concursul.

(2) Pentru candidații la ocuparea aceleiași funcții publice, subiectele sunt identice în cadrul aceleiași concurs, cu excepția cazului în care concursul se desfășoară în mai multe serii.

(3) Comisia de concurs stabilește subiectele și alcătuiește seturile de subiecte pentru proba scrisă, în ziua în care se desfășoară proba scrisă.

(4) Fiecare membru al comisiei de concurs propune cel puțin 3 subiecte. Pe baza propunerilor membrilor comisiei de concurs sunt astfel întocmite minimum două seturi de subiecte care vor fi prezentate candidaților.

(5) Membrii comisiei de concurs răspund individual pentru asigurarea confidențialității subiectelor propuse. Lista subiectelor propuse de fiecare membru al comisiei de concurs se anexează la raportul final al concursului, cu menționarea membrului comisiei de concurs care a propus subiectul.

(6) Seturile de subiecte se semnează de toți membrii comisiei de concurs și se închid în plicuri sigilate purtând ștampila autorității sau a instituției publice organizatoare a concursului.

(7) Comisia de concurs stabilește punctajul maxim pentru fiecare subiect, care se comunică odată cu subiectele.

(8) În cazul în care proba scrisă constă în rezolvarea unor teste-grilă, întrebările pot fi formulate cu cel mult două zile înainte de proba scrisă, cu condiția ca numărul acestora să fie de 3 ori mai mare decât numărul întrebărilor stabilit pentru fiecare test-grilă. Întrebările pentru fiecare test-grilă se stabilesc în ziua în care se desfășoară proba scrisă, înainte de începerea acestei probe, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (2) și alin. (5) - (7).

(9) În cazul concursurilor organizate pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, punctajul maxim stabilit pentru testele-grilă nu poate depăși 30% din punctajul probei scrise, diferența de punctaj fiind alocată subiectelor de sinteză sau rezolvării unor situații practice.

(10) Până la ora stabilită pentru terminarea probei scrise a concursului, membrii comisiei de concurs au obligația de a stabili baremul detaliat de corectare a subiectelor. Acesta se afișează la locul desfășurării concursului anterior corectării lucrărilor”.

Cât privește trimiterile făcute în considerentele sentinței de condamnare a contestatorului (filele 10-18) și ale deciziei date în apel (filele 2-18) la prevederile Legii nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, Curtea constată următoarele:

- trimiterea la prevederile art.57 alin.3 din această lege, potrivit căroră „Concursul are la bază principiile competiției deschise, transparenței, meritelor profesionale și competenței, precum și cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale” nu a fost făcută cu referire la elementul material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu pentru care a fost condamnat contestatorul, ci pentru a se indica urmarea imediată a infracțiunii, instanța reținând că prin fraudarea concursului s-a adus atingere interesului legitim al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind organizarea concursurilor de promovare în funcția publică conform principiilor prevăzute de art. 57 alin 3 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici; instanța a mai reținut că Agenția Națională a Funcționarilor Publici este subiectul pasiv special al infracțiunii, arătând că aceasta a suferit o vătămare a intereselor sale legitime de a organiza un concurs pe bază de competență, ce presupune confirmarea de către candidat a cunoștințelor și a aptitudinilor necesare exercitării funcției publice, lucru care nu poate fi realizat în situația în care un candidat își întocmește chiar el în mod fraudulos subiectele pentru concurs; se mai impune a se menționa că aceasta a fost singura referire la prevederile Legii nr.188/1999 făcută de instanțele care au judecat cauza în fond și apel atunci când s-a reținut încadrarea juridică a faptei comise de contestator;

- trimiterea la prevederile art.92 alin.2 din lege s-a făcut doar pentru a se indica faptul că era necesară organizarea unui concurs pentru funcția vacantă; potrivit acestui text, „Dacă funcția publică este vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici”.

- trimiterea la prevederile art.58 alin.2 lit.a din Legea nr.188/199 s-a făcut doar pentru a se indica cine anume are competența de a organiza concursul de recrutare pentru funcția publică vacantă, acesta având următorul conținut: „Concursul de recrutare pentru funcțiile publice vacante din autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală este organizat, în condițiile legii, de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile publice de conducere din următoarele domenii: protecția copilului, evidența informatizată a persoanei, audit public intern, financiar-contabilitate, urbanism și arhitectură, resurse umane, integrare europeană, pentru secretarii unităților administrativ-teritoriale, precum și pentru funcțiile publice de execuție din domeniul auditului public intern”;

Având în vedere toate acestea, **Curtea constată că prin hotărârea de condamnare a contestatorului nu s-a reținut că acesta ar fi încălcat în exercitarea atribuțiilor de serviciu prevederile Legii nr.188/1999 sau ale vreunei alte legi sau ordonanțe sau ordonanțe de urgență, ci doar pe cele ale Hotărârii de Guvern nr.611/2008.**

Având în vedere modificarea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.297 alin.1 C.pen. în urma pronunțării deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, fiind exclusă posibilitatea comiterii acesteia prin încălcarea unui act normativ altul decât o lege sau o ordonanță, precum și prevederile art.3 din Legea nr. 187/2012 potrivit căroră „Dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii”, **Curtea de Apel Alba Iulia constată că a intervenit o dezincriminare a acestei fapte în situația în care îndeplinirea defectuoasă a unei îndatoriri de serviciu are loc prin încălcarea oricărui alt act normativ în afară de lege, ordonanță sau ordonanță de urgență, aceasta fiind și situația faptei pentru care a fost condamnat contestatorul din prezenta cauză.**

Pe cale de consecință, fiind intervenită dezincriminarea faptei pentru care s-a dispus condamnarea contestatorului, în baza art.425 ind.1 alin.7 pct.2 lit.a C.proc.pen. **Curtea va admite contestația formulată de condamnatul Dan Daniel împotriva încheierii penale nr.154/16.11.2016**

pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.4754/97/2016, pe care o va desființa în totalitate și, procedând la soluționarea cauzei:

În baza art.595 alin.1 C.proc.pen. rap.la art.4 teza a II-a C.pen. va constata dezincriminată fapta prevăzută de art.297 alin.1 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 pentru care a fost condamnat contestatorul în dosarul nr.3230/97/2015 prin sentința penală nr.133/21.10.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/5.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia și în consecință:

Va dispune încetarea executării pedepsei de 3 ani închisoare, a pedepsei complementare a interzicerii exercitării pe 2 ani a drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzută de art.66 alin.1 lit. a, b, art. 66 al.2 C. pen. și a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, C. pen., aplicate prin sentința penală nr.133/21.10.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/5.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite contestația formulată de condamnatul Dan Daniel împotriva încheierii penale nr.154/16.11.2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.4754/97/2016, pe care o desființează în totalitate și, procedând la soluționarea cauzei:

În baza art.595 alin.1 C.proc.pen. rap.la art.4 teza a II-a C.pen. constată dezincriminată fapta prevăzută de art.297 alin.1 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 pentru care a fost condamnat contestatorul în dosarul nr.3230/97/2015 prin sentința penală nr.133/21.10.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/5.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia și în consecință:

Dispune încetarea executării pedepsei de 3 ani închisoare, a pedepsei complementare a interzicerii exercitării pe 2 ani a drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzută de art.66 alin.1 lit. a, b, art. 66 al.2 C. pen. și a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, C. pen., aplicate prin sentința penală nr.133/21.10.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, definitivă prin decizia penală nr.338/5.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 9.02.2017.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 29 noiembrie 2016, care fac parte din prezenta hotărâre.

Președinte,

Grefier,”

**CURTEA DE APEL ALBA IULIA
BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE**